

Es els amos forners volien fer una obra de caritat augmentant el preu del pa, allegant que els preus de farines, els transports... els acarregis... les mans d'obra... i moltes centes coses més s'han apujat...

Perè els obrers, amb un manifest clar i dient del pa, "pa", i del vi, "vi", han fet veure a la Junta de Subsistències que era un crim el que volien fer aquests senyors, que molts eren peluts i ara, en poc temps, són tan peluts, que s'han fet torretes a Horta, Guinardó, Verdún, i han comprat formosos autos.

Es pot ésser forner, però no acabar de "varitar-nos" més la vida. I això que mengem porqueria, perquè és veritable porqueria, i ens arrenquin la pell...

✽

—Què hi fan aquí?—preguntava un pobre home que feia sis anys que no havia passat per la Plaça Monumental de Catalunya.

—Doncs, miri, el castell dels tres dragons—contestà l'altre.

—Però, on són les bèsties?—replicà el primer, cercant la "dragonada".

—Ai, fill meu... Només surten com els cargols: en dies de pluja.

✽

A Sant Andreu de Colomar—això de Palomar l'Institut hi tindria que dir quelcom—, enguany es publica per la Festa Major un "Almanac".

El text, escrit, no per "cebetes" ni genis d'estar per casa, és valuat per un recull de treballs on hi han les firmes de l'Iglesias, Melcior Font, Clapés, Pons Gallarza, Pons i Martorell, "fills colomaristes", i les d'en Santiago Rusiñol, Apeles Mestres, Lluís Capdevila, Folch i Torres, Ferran Agulló, Salvador Perarnau, Llorenç Riber, Josep Maria de Sagarra, Tomàs Garcés, Vicents Andrés, "Aguileta", Roig i Torrents, Pompeu Crehuet, R. Suriñach Senties, Adrià Gual, Emili Graells, J. Riera i Bertràn, i molts altres.

Anirà ple de fotografies del poble, de tots els interiors dels teatres de vàlua, directors d'escena de les entitats, banda de "La Rosa", un retrat de Guimerà entre amics andreuencs i les fotografies de l'Iglesias, en Font, Làzaro, Navarro, Viñes, Sirvent, Odena, Santagustí.

Serà canyella de la bona.

✽

El Foment de les Arts Decoratives, inaugurarà el dia 18 el seu curs de 1925-1926. Durant el curs es donaran curssets de Tecnologia dels Bells Oficis, per diversos professors; Jardineria, per Nicolau Maria de Rubió; Història de l'Ort, per Raimond Vayreda; Teatre, per Adrià Gual; La tomba de Tutankhamen, per Joaquim Folch i Torres; Ceràmica, per Pere Maria Artífiamo; El Vigatà, en Flangies i la seva escola pictòrica, per Feliu Elías. A més a més es celebraran diverses festes i sessions de conferències il·lustrades.

L'enhorabona.

✽

Vaja, que el senyor comte de les Salses de l'Ebre, està vist que no està gens identificat amb el govern que el nomenà comte i diputat, car el passat dilluns ens en poguérem convèncer en veure-li la botigueta oberta, malgrat l'ésser "fiesta na-

cional", i a més a més "fiesta mayor" del poble per on hi passa el riu que té les "salses" de les quals és comte.

✽

Demanen padrina de guerra els soldats de l'Aviació Militar: Sixt M. Serbas, Eduard Serra i Manuel Picañol, que es troben a Nador (Melilla).

Noies, fixeu-vos que els que han d'ésser els vostres fillols són homes de gran alçada.

✽

L'Ajuntament ha obert un altre carrer. Es el dels Banys. Es admirable, aquest Ajuntament, com treballa!

Preguem als nostres lectors que tinguin la bondat de dir-nos si encara queda a Barcelona algun carrer per obrir. Estem segurs que l'Ajuntament agrairà aquesta nostra pregunta.

✽

Diuen que ben aviat arribaran a Barcelona nombroses comissions d'arquitectes de tot el món per a prendre model de la Plaça de Catalunya, car tothom està segur que és la millor que hi ha, hi hagut i haurà pels segles dels segles amén. La primera comissió serà la dels arquitectes xinesos, i consti que no vindran per deixar-se enredar com uns xinesos. L'obra del senyor Nebot és bona i no enganya.

✽

Què ha passat a cà'l bisbe? Tothom sap que ens trobem en plena època dels misteris. El cert és que hi han hagut cessanties de càrrecs importants, i, per tant, nomenaments. I el curiós és que els homes—volem dir els clergues—cessants són els que pensen com ara es pot pensar. Res, l'harmonia és completa per tot! Adhuc a cà'l bisbe!

Emebe Zeta: Molt bé, el vostre conte. Agraïts. Ja l'hem donat a les caixes. — Zert: Senyor, vós no deveu saber llegir. Us hem contestat sempre, des d'aquesta secció, i ens sembla que us hem publicat tot el que heu enviat: el que és, és que hem tret la signa perquè no valia la pena d'ésser signats. La vostra postal no ens ha fet ni fred ni calor. En el bon sentit de la paraula, nosaltres també us engeguem al mateix lloc. — Ninons: Què us heu pensat de nosaltres? Al cove! — J. V.: No us podem publicar la vostra carta. — L'oncle Maties: Tan agraïts com abans. Ho publicarem de seguida. Anim! — M. N.: Molt bé els vostres dos articles. Gràcies. — F. G.: Bé. — J. T. P.: Veurem. Ens hi hem de pensar molt.

Mr. Lehey: Sí, fet i fet pot anar. — R. C. i F., de M.: Veieu, això ja no pot anar. — N. M.: Anirà, Ja ho creiem que anirà.— Bernat Apothecary: El publicarem amb molt de gust. Articles del tema del vostre, ens van bé. — Solas A.: No, amic. Molt bona intenció, s'hi veu, però les vostres poesies encara no van a l'hora. — R. S.: No està malament, la vostra carta oberta, però, fillet, és molt massa llarga. Omplena mig número. Per això no us el podem publicar. — E. P.: Publicarem el vostre article. Però us demanem un favor: escriviu coses més curtes, que ens aniran millor per la compaginació. — P. B.: Arreglat podrà anar, el vostre article.

Impremta de «La Campana de Gràcia», Olm, 8, Barcelona

BARCELONA A LA VISTA

Album de fotografias

Ptas. 15